

[Munch-Petersen.]

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen sagde, at det var mærkeligt, at vi ikke havde fremsat et Lovforslag paa dette Omraade. Men det ærede Medlem ved udmærket godt, hvordan vore Lovforslag behandles her i Tinget. Vi har fremsat Lovforslag paa forskellige Omraader, og disse Lovforslag er end ikke kommet til første Behandling. Saa ved jeg ikke, hvordan man fra det Partis Side, som bestemmer, hvilke Lovforslag der sættes paa Dagsordenen her i Tinget, kan rette den Slags Bebrejdelser mod os.

Der blev talt om, hvor man skulde tage Pengene fra til at dække disse Udgifter. Vi har stillet Forslag om, at Byrden skal bæres af de store Formuer og de store Indtægter. Saa siger man, at det kan man jo slet ikke gennemføre, og det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen sagde, at man kunde overhovedet ikke tænke sig nogen anden Form end en Form, der vilde kaste Byrderne over paa den store Befolkning. Men det er jo netop, fordi man i Virkeligheden saa godt mødes i sine Ønsker, at man ikke kan gennemføre det, netop fordi de Kriseforlig, som sluttes, sluttes paa det reaktionære Grundlag, som de hidtidige Kriseforlig er sluttet paa, saa at disse Kriseforlig betyder stadig nye Nedskæringer og stadig nye Byrder for den store Befolkning.

Men der er dog to Parter om et Kriseforlig, og da den ene Part jo hævder at være Tilhænger af, at Byrderne skal bæres af dem, som har de store Indtægter og de store Formuer, maatte det være muligt for denne Part, hvis den satte noget ind paa det, den snakker om, at faa gennemført Indrømmelser i den Retning. Men i Stedet for ser man, at Kriseforligene sluttes paa Grundlag af, at man skærer ned paa Understøttelserne, skærer ned paa Reelindtægten gennem indirekte Beskatning, gennem Nedskæring af Kronen, og samtidig lægger Byrderne paa den arbejdende Befolkning.

Det er det, vi bekæmper. Og det kan ikke nytte at afvise det med Talemaader om, at anderledes kunde man overhovedet ikke tænke sig det. Vi ved meget godt, at de ærede Medlemmer her i Tinget, som tilhører det ene eller det andet borgerlige Parti, ikke ønsker denne Fremgangsmaade, og at Socialdemokratiet heller ikke ønsker den, og at det derfor kun kan gennemføres ved Arbejdermassernes Kamp, ved at man tiltvinger sig Indrømmelser fra det borgerlige Samfunds Side. Og vi ved ogsaa, at det kommende Kriseforlig, som allerede nu lader til at være paa Trapperne, hvor det konservative Folkeparti synes at skulle

være med, ogsaa vil blive gennemført paa et Nedskæringsgrundlag.

Vi anviser derfor netop som Metode til Forbedring af Arbejderklassens Kaar, som Metode til Forbedring af de arbejdsløses Kaar, en Kamp, som har vist sig at kunne give Resultater, naar man aftvinger Modstanderne Indrømmelser. Derved har den danske Arbejderklasse og andre Landes Arbejdere jo i Tidens Løb erobret visse Indrømmelser, og saadanne Muligheder vil ogsaa bestaa til Trods for Krisetilstanden og til Trods for Modstanden fra samtlige borgerlige Partiers Side.

Det kan ikke nytte, at Socialministeren her pludselig undrer sig over, at vi er for Understøttelsessatser, og paastaar, at det intet som helst har med principiel kommunistisk Politik at gøre at fordre Understøttelse. Jeg ved ikke, hvad Socialministeren forstaar ved principiel kommunistisk Politik. Hvis han derved forstaar den Politik, som drives i et kommunistisk Samfund, har han naturligvis Ret, fordi Arbejdsløshed dér er fuldkommen afskaffet, og dér kan kun være Tale om Understøttelse til særlig syge Personer, Invalider og lignende. Men saa længe man i det kapitalistiske Samfund ikke skaffer den Beskæftigelse, som Arbejderklassen har Ret til, vil vi naturligvis i det mindste sikre den en menneskelig Understøttelse, og det tilsikrer dette Lovforslag ikke.

Det er blevet paavist her, at man aldeles ikke kan leve af de Understøttelser, der her er Tale om, og at det er fuldkommen berettiget, naar der, som f. Eks. i Arbejderkvindernes Henvendelse til Regering og Rigsdag, tales om, at de betyder Hungersnød, fordi Folk ikke vil kunne klare de nødvendige Udgifter ved Hjælp af disse Understøttelser. Og derfor er det et Krav, som de arbejdsløse og Arbejderklassen som Helhed ikke vil opgive, at der skal ydes større Understøttelser end efter dette Nedskæringsforslag.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer Jensen: Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen, at det ikke havde været nødvendigt at gentage, at Understøttelsessatserne er for lave, thi det gjorde jeg allerede i min første Tale opmærksom paa. Det ærede Medlem talte noget om det næste Kriseforlig, om den Nedskæring, der nu skulde foretages i Forbindelse med en Overenskomst med det kon-